

въпроси на младото любопитство? Не ми се вѣрва че ще бѣде разумно да се прѣдава една млада дѣвойка на голѣмитѣ испитни на женидбата безъ нѣкакво приготвление, да се остави да си създаде химери отъ лжжлива свобода или идеална страсть вмѣсто да бѣде запозната съ сѣщинскитѣ условия на тихата любовъ и на майчината отговорностъ. Съ това не искамъ да кажѣ че трѣбва нарочно да търсимъ прѣдупрѣжденията, но че не трѣбва да ги отбѣгваме когато ни се испрѣчѣтъ; и струва ми се че единъ твърдъ, сериозенъ, тихъ майчинъ разговоръ върху челоѣческата любовъ, за нейната слабостъ, за испитнитѣ които я очакватъ, за погрѣшкитѣ които ще прави, ще бѣде отъ естество да уварди по добрѣ младото въображение нежели запрѣщението на всичкитѣ романи. Най лоший романъ е романътъ когото ние сами си създаваме въ уединението на мечганията си.

Но най здравето приготвление къмъ длѣжноститѣ на женидбата, е домашний животъ, участието въ домашнитѣ грижи и въ майчинитѣ занятия, — съ една рѣчь, работата, не само приятната работа, но най много полезната работа. Нищо не прилича толкова на дѣвойката колкото работата. Тя занимава умътъ съ опрѣдѣлени работи, и не го оставя да се заблуждава съ неизвѣстни мисли, които много често сѣ съсѣди съ опаснитѣ мисли. Най голѣмий неприятель на дѣвойката и на жената е досадата. Досадата кара душата да търси развлѣчения въ въображението, развлѣчения които, повидимому сладки и невинни, зграбчватъ малко по малко цѣлата душа, отниматъ ѝ силата да желае и да дѣйствува и